

עמ"ת 27699/08/21 - מדינת ישראל נגד אלמוג חסאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 27699-08-21 מדינת ישראל נ' חסאן(עציר)
תיק חיצוני: 80907/2021

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אלמוג חסאן (עציר)

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה, כב' השופטת כתבי-ריבלין, במסגרת מ"ת 41235-1-21 מיום 11.8.21, בה ביטל את החלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו עקב הפרה של תנאי הפיקוח.

הרקע וההליכים

1. כנגד המשיב הוגש ביום 21.1.21 כתב אישום האוחז בשלושה אישומים, שעניינם הפרת הוראה חוקית במספר רב של הזדמנויות וחבלה במזיד לרכב.
2. ברקע לכתב אישום זה, תיק נוסף שתלוי ועומד נגד המשיב בבית משפט השלום בת"א (ת"פ 3868-11-20) (להלן: "**ההליך המקביל**"). בהליך המקביל שוחרר המשיב למעצר בית מלא בפיקוח אחיו ואביו, כשבהמשך ניתנו לו מספר שעות התאווורות, בתוך כך, ביצע את העבירות המיוחסות לו בהליך דנא.
3. לאחר שנקבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הורה בית משפט קמא על העברתו למעצר בתנאי איזוק (החלטתו מיום 27.1.21; החלטה מיום 3.2.21, החלטה בעמ"ת 8235-2-21). בהמשך הודה במשיב במיוחס לו במסגרת התיק העיקרי והורשע, והוסכם כי יוכל לצאת ללימודים בפיקוח (החלטה מיום 5.4.21).
4. בדיון שהתקיים ביום 3.5.21, התקבל תסקיר שירות מבחן שלימד על בעיתיות בהתנהלות המשיב, לרבות הפרת תנאים, בדיון נוסף מיום 20.7.21, לאחר שלא התקבלה המלצת שירות המבחן ליציאתו לעבודה, התלהם המשיב, צעק על בית המשפט ובעט בדלת האולם ויצא החוצה. חרף זאת, התיר בית משפט יציאתו

להתאווורות (בערר מדינה, שהוגש על החלטתו, 46422-07-21, נקבע שייצא בליווי).

5. ביום 5.8.21, התקיים דיון בבקשה לעיון חוזר במסגרתו הורה בית המשפט קמא, כי המשיב יצא לעבודה, בפיקוח. כמו כן אושרה למשיב יציאה לגיבוש במכינה קדם צבאית (יציאתו לעבודה עוכבה בהתאם לבקשת המדינה לצורך הגשת ערר).

6. בתאריך 9.8.21 נערך למשיב שימוע במנהלת האיזוק נוכח הפרות מהותיות רבות שביצע בתקופת הפיקוח, במהלכו הורה קצין הניהול האזורי על מעצרו. בין הפרותיו של המשיב חזרה מאוחרת מחלון התאווורות, יציאה לא מאושרת ממקום הפיקוח, ביצוע עבירה בתקופת הפיקוח וכן שבירת האזיק האלקטרוני. המשיב הפר את תנאי המעצר בפיקוח האלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר שנערך לו שימוע קודם.

7. ביום 11.8.21 הובאה החלטת הממונה, כמתחייב ע"פ חוק, בפני בית המשפט קמא, אשר קבע כי אמנם לא נפל דופי בהחלטת הממונה, אך הורה להשיב את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט עמד על נסיבות הפרות, אך מצא לתת לו הזדמנות נוספת. לצד זאת קבע כי יש מקום להקשחת התנאים וביטול את חלונות התאווורות. עוד התיר למשיב לצאת ממעצר הבית לראיון הקבלה למכינה הקדם צבאית, ביום 14.8.21. לבקשת המדינה עוכב ביצוע ההחלטה לצורך הגשת הבקשה דנא.

החלטה זו היא מושא הבקשה שלפני.

8. בקשתה של המדינה נסמכת על סעיף 22ח(ד) לחוק המעצרים הקובע, כי על החלטת בית משפט השלום רשאים הצדדים להגיש בקשת רשות ערעור. המבקשת סבורה, כי גם בהתבסס על המבחנים למתן רשות ערעור, נופל המקרה שלפנינו, בגדר המקרים החריגים המאפשרים להיעתר לה. לטענתה, משקבע בית משפט קמא כי החלטת הממונה סבירה, לא היה מקום להתערב בה. עוד סבורה, כי הגם שלא קמה בעניינו שאלה משפטית כללית, יש בנסיבותיו הפרטניות של המקרה כדי להביא לפגיעה בלתי מידתית בביטחון הציבור (בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 25.6.12).

9. ב"כ המשיב אינם חולקים על הפרת תנאי הפיקוח, אך סבורים שאין מדובר בהפרה מהותית. עוד מבקשים לדחות את הבקשה, לשיטתם אין מדובר במקרה חריג המחייב התערבות בהחלטת בית המשפט. עוד נטען, כי השיקולים שיכול בית המשפט לשקול בעת שבוחן את החלטת הממונה, מקבילים לעיון חוזר בתנאי המעצר (בש"פ 2287/20 עבאס נ' מדינת ישראל, מיום 31.3.20).

10. **לאחר שבחנתי את טעמי הבקשה, תגובת ב"כ המשיב והחלטת בית משפט קמא, שוכנעתי כי**

הבקשה שלפניי אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, לא מתעוררת בה שאלה בעלת חשיבות משפטית ואף נסיבותיו הפרטניות של המקרה, הגם שמדובר בהפרה בוטה ומהותית של תנאי האיזוק, היא אינה חורגת מעניינו הפרטי של המשיב.

המסגרת הנורמטיבית

11. סעיף 22 ח' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים או החוק) מסדיר את אופן הפסקתו של פיקוח אלקטרוני. החוק מסמך את הממונה להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרת המפוקח למעצר כאשר:

"היה לממונה יסוד סביר להניח כי מפוקח הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר התראה או כי הפר הפרה מהותית של תנאי הפיקוח..." (סעיף 22ח(ב)(1)).

עיננו הרואות כי חוק המעצרים מבחין בין הפרה להפרה מהותית, כאשר לגבי הראשונה קיימת הצדקה להפסיק הפיקוח רק אם ישנה חזרתיות בעניין ההפרות ואילו לגבי הפרה מהותית אין דרישה כאמור. "הפרה מהותית של תנאי הפיקוח" מוגדרת בסעיף 22ח(ז) לחוק המעצרים וכוללת גם: "יציאה ממקום הפיקוח שלא לפי תכנית הפיקוח או בלא קבלת אישור לכך, לרבות יציאה לחלון פיקוח שלא לפי השעות שנקבעו לכך, והכל לפרק זמן או בתדירות שקבע המנהל בנוהל שאישר והובא לידיעת המפוקח" (סעיף 22ח(ז)(1) לחוק). תנאי מקדים למתן החלטה כאמור הוא מתן זכות שימוע למפוקח (סעיף 22ח(ב)(3)).

12. החוק מתווה את השיקולים שעל הממונה לשקול בבואו להחליט לגבי הפסקת הפיקוח האלקטרוני אשר כוללים "בין השאר, את חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין, ובכלל זה היותו של המפוקח קטין" (סעיף 22ח(ב)(2)).

13. במקרים בהם הממונה מורה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני, העצור מובא לפני בית המשפט בהקדם האפשרי, כאשר בגיר יובא לא יאוחר מתום שלושה ימים מיום הפסקת המעצר וקטין לא יאוחר משלושים ושש שעות ממועד זה. בית המשפט בוחן את החלטת הממונה והוא "רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור בפיקוח אלקטרוני..." (סעיף 22ח(ג)(1)). בית המשפט מקיים את הדיון במעמד הצדדים, כאשר העצור מיוצג על ידי עורך דין בכפוף לחריגים (שם). על החלטת בית המשפט ניתן להגיש בקשה למתן רשות ערעור (סעיף 22ח(ד) לחוק).

14. בפסיקה נקבע כי בקשת רשות ערעור על החלטת הממונה דומה לבקשה ב"גלגול שלישי". זאת, משום שהחלטת הממונה, שלו כשירות של שופט שלום, היא החלטה מנהלית מעין שיפוטית המובאת באופן

אוטומטי לביקורת שיפוטית לפני בית המשפט. משכך, מתן רשות ערעור תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים (בש"פ 1988/17 **גנגינה נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 ואסמכתאות שם (27.3.2017), להלן: עניין גנגינה); בש"פ 1375/18 **גבאי נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (28.2.2018)).

15. בעניינו, עיון בכתב האישום ובהשתלשלות ההליכים בתיק זה מלמד, כי המשיב חוטא בהפרת תנאי החלטות בית המשפט ותנאי האיזוק. הגם שבית המשפט עושה ככל שניתן כדי לסייע לו, משיב זה רעה תחת טובה, מפר, צועק ומתלהם. מכאן, שהחלטת הממונה, שניתנה לאחר שימוע שני, סבירה ואין בה דופי. עם זאת, אין מדובר בנסיבות חמורות חריגות, לא מצאתי כי הותרו במעצר מוחלט בתנאי איזוק, יש בה כדי לפגוע פגיעה בלתי מידתית בשלומו של הציבור ובטחונו (השווה להחלטת כב' השופט מלצר בבש"פ 4794/12)

16. לא ניתן להתעלם מכך, שבית משפט קמא מכיר מקרוב את עניינו של המשיב, מתקיימים בתיקו דיונים רבים, המשיב מפוקח ע"י שירות המבחן ואף הומלץ לנסות לשלבו במכינה צבאית. מכאן, שאינני רואה כל פסול בכך, שמצא בית משפט קמא, ליתן לכלל נתונים אלו משקל בהחלטתו. אף החלטתו להקשיח את תנאי מעצרו של המשיב, ולהשיבו לתנאי מעצר בית מלא באיזוק, ללא כל חלונות, נכונה ומתחייבת בנסיבות. אינני נדרשת לשאלה האם בחינת החלטת הממונה ע"י בית המשפט היא בחינה מנהלית באופייה, משכלל השיקולים ששקל בית משפט קמא בהחלטתו, רלוונטיים לסוגיה שעמדה להכרעתו.

17. משכך, הגם שהמשיב מעל באמונו של בית המשפט פעם אחר פעם, והאמון שניתן לתת בו הולך ופוחת, הכרעה זו אינה בעלת השלכות רוחב עקרוניות, והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו.

18. לפיכך, אני דוחה את הבקשה ומורה על כניסת החלטת בית משפט קמא לתוקף.

19. לצד זאת, מצאתי להזהיר את המשיב באזהרה חמורה כי ככל שיפר את תנאיו הפרה נוספת, עלול הוא להיעצר מחדש במעצר ממש.

החלטתי תשלח לצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"א, 12 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

